

ת"פ 20330/08/20 - מדינת ישראל נגד עבדאללה עווידה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 20330-08-20 מדינת ישראל נ' עווידה

לפני כבוד השופט - סגן הנשיא רועי פרי
המאשימה: מדינת ישראל
באמצעות תביעות תל אביב
ע"י עו"ד ליהי אזולאי
נגד
הנאשם: עבדאללה עווידה
ע"י ב"כ עו"ד אבי כהן

גזר דין

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום כמות שהוא, במסגרת הסדר טיעון דיוני, בעבירה של **גניבת רכב**, לפי סעיף 413 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**") ובעבירה של **הפרת הוראה חוקית**, לפי סעיף 287(א) לחוק.
2. למקרא עובדות כתב האישום עולה כי ביום 26.2.20 שונו התנאים המגבילים שהוטלו על הנאשם במסגרת מ"ת 19510-08-19, כך שהוחלט כי ישהה מעתה בתנאים של מעצר בית לילי. ביום 2.8.20 הפר הנאשם את ההוראה החוקית, בשעת ערב, עת גנב רכב חונה מסוג מיצובישי בבני ברק, בכך שקרע חוטים חשמליים מתחת לחבק ההגה, פירק את תא הכפפות, הכניס להב סכין למתנע הרכב והניע את הרכב. בשעה 23:23 נעצר הנאשם בסמוך למתקן אדם בכביש 443 למזרח.
3. לא נקשר הסדר עונשי בין הצדדים וכל צד טען כראות עיניו. הנאשם נשלח לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן וחוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות.
4. **התובעת המלומדת**, עמדה על נסיבות ביצוע העבירות, העובדה כי הנאשם הפר ברגל גסה את האמון שנתן בו בית המשפט, יצא לעיר אחרת וגנב רכב. הפנתה לערכים המוגנים, לפסיקה ועתרה לקביעת מתחם עונשי הנע בין 14 - 26 חודשי מאסר. המאשימה עתרה לאור עברו הפלילי של הנאשם (**ת/1**), הרלוונטי לענייננו, בהינתן שהנאשם לא החל בטיפול במסגרת שירות המבחן, למקומו בשליש העליון של המתחם תוך הטלת ענישה של מאסר, מאסר על תנאי, קנס והתחייבות כספית.

5. **הסנגור המלומד**, עשה כל שניתן לטובת מרשו, הסנגור לא הקל ראש בעבירות המיוחסות לנאשם וציין כי הנאשם הודה מיד במיוחס לו, הרקע לביצוע העבירות הינו רקע כלכלי קשה כאשר הנאשם הוא אב יחידני ל-4 ילדים קטינים. הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם. לטענת ההגנה מתחם העונש ההולם מתחיל מענישה הצופה פני עתיד לבין מספר חודשי מאסר. הסנגור עתר לסטייה ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום, לאור חלוף הזמן מעת ביצוע העבירות, שנתיים וחצי, אי פתיחת תיקים חדשים, העובדה כי הנאשם מפרנס יחיד למשפחתו ומטפל ב-4 ילדים קטינים, בשים לב שעל בית המשפט לשקול בין יתר שיקוליו את טובת הקטינים והנזק שעלול להיגרם אם ישלח הנאשם למאסר. ציין כי האירוע אירע על רקע משבר כלכלי בתקופת התפשטות נגיף הקורונה כאשר הרכב הוחזר לבעליו, והנאשם מנסה ככל יכולתו לשקם את חייו. הנאשם שהה חודשיים במעצר ממש ולאחר מכן בתנאים מגבילים ללא כל הפרות הפנה לתסקיר שירות המבחן וטען כי המדובר בתסקיר חיובי בחובו ממליץ שירות המבחן לבכר את הפן השיקומי ולהטיל על הנאשם מאסר לתקופה קצרה בדרך של עבודות שירות לצד צו מבחן. הסנגור אבחן את הפסיקה אליה הפנתה התובעת וטען כי המדובר בפסיקה שאינה רלוונטית לעניינו.

6. **הנאשם בדברו האחרון**, הביע צער וחרטה על מעשיו. עמד על יציבותו התעסוקתית ודאגתו לילדיו הקטינים.

דין והכרעה

7. על פי תיקון 113 לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא עיקרון ההלימה, אשר מכוון ליצירת יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש שיוטל עליו.

על בית המשפט, בקביעת מתחם העונש ההולם, להתייחס לנסיבות ביצוע העבירה, הערך המוגן שבבסיס העבירה ומידת הפגיעה בו ובמדיניות הענישה הנוהגת.

8. נסיבות ביצוע העבירות מושא תיקנו מלמדות על חומרה לא מבוטלת. הנאשם הפר מעצר בית לילי שהוטל עליו בחלוף חצי שנה מעת ההחלטה, הגיע לעיר בני ברק וגנב רכב חונה מסוג מיצובישי, בכך שקרע את חוטי החיווט, פירק את תא הכפפות והניע את הרכב באמצעות להב סכין. הנאשם נעצר בכביש 443 למזרח בשעת ליל. המדובר בהפרה בוטה לצד עבירת רכוש המבטאת פגיעה של ממש ברכושו וקניינו של בעל הרכב.

9. מנגד, ומבלי להקל ראש בדברים, אין המדובר בעבירה שבוצעה בצוואת או תוך חבירה בין כמה גורמים עבריינים, לא נטען שנעשה שימוש באמצעי מתוחכם או בשלט אוניברסלי, ובסופו של יום הרכב הוחזר לבעליו. עם זאת הדבר כרוך בעוגמת נפש ופגיעה של ממש ברכושו של המתלונן.

10. הערכים המוגנים הם ערכים של הגנת הרכוש והקניין.

11. כלי הרכב זכו להגנה מיוחדת מצד המחוקק, ראו בין היתר פרק יא' סימן ה1 לחוק העונשין, באופן המקרב אותם להגנה לה זכתה דירת המגורים. ישנה חשיבות רבה לכלי הרכב בעולמנו, תוך שימוש חיוני ויום יומי בכלי תחבורה זה בחיינו המודרניים.

רבות דובר על הקלות הבלתי נסבלת של ביצוע עבירות רכוש, ובעניין זה אפנה לדבריו של כב' השופט עמית מבית המשפט העליון במסגרת בש"פ 45/10 פאדי מסארוה נ' מדינת ישראל (8.1.2010): **"פתאום קם אדם בבוקר ומוצא... שמכוניתו חלפה עם הרוח, או במקרה הטוב, נפרצה, ותכולתה נשדדה"**.

12. באשר להפרת ההוראה חוקית, הערך המוגן הוא ערך של סדר ציבורי, הציות לחוק וכיבודם של צווי בית המשפט.

13. עיינתי בפסיקה אליה הפנתה התביעה, במטרה לתמוך במתחם אותו הציעה וסבורני כי הפסיקה אינה רלוונטית לנסיבות ביצוע העבירות מושא תיקנו או אינה תואמת את המתחם לה עתרה.

עפ"ג(ירושלים) 57089-03-14 מחפוז נ' מדינת ישראל (2.7.14): המדובר בגניבת רכב ולאחר שנתפס הנאשם במחסום קלנדיה נמלט וכעבור מרדף נתפס. בית המשפט קבע מתחם עונשי הולם הנע בין 9 - 20 חודשי מאסר. נדון ל- 9 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה. ערעור ההגנה נדחה.

כידוע בעניינו לא התקיים מרדף והנאשם לא נמלט מהשוטרים.

ע"פ 1919/22 מקדשי נ' מדינת ישראל (2.8.22): המדובר במי שהורשע בעבירות של **חבלה בכוונה מחמירה**, מעשי פזיזות ורשלנות ברכב, התחזות כאדם אחר, הכשלת שוטר, נהיגה בזמן פסילה, נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע, נהיגה במהירות העולה על המותר - תיק שהחל בבית המשפט המחוזי - לא מצאתי רלוונטיות בין פסיקה זו לענייננו.

רע"פ 10899/08 אבו עישה ואח' נ' מדינת ישראל (29.12.08): המדובר בעבירות שב"ח לצד עבירה של גניבת רכב **בצוותא חדא**, לצד עבירות של זיוף מסמך בכוונה להונות, שימוש במסמך מזויף - סבורני כי תיק זה אליו הפנתה התביעה, שניתן עוד לפני תיקון 113 לחוק העונשין (ללא אזכורי מתחמי ענישה) חמור בנסיבותיו מאשר נסיבות תיקנו. יש זכור כי לנאשם מושא תיקנו אין מיוחסת עבירת שב"ח, אין מיוחסת לו גניבת רכב בצוותא חדא - נתון כשלעצמו מחמיר את המתחם בנסיבות ביצוע עבירה של גניבת רכב.

14. לאחר ששמעתי ברוב קשב טיעוני הצדדים, עמדתי על נסיבות ביצוע העבירות, הערכים המוגנים והפגיעה בהם, בשים לב למדיניות הפסיקה הנוהגת, מצאתי לקבוע, מבלי להקל ראש במעשיו של הנאשם, מתחם עונשי הולם למעשיו, כאירוע אחד כולל, **הנע בין 9 חודשי מאסר, שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד ל- 24**

חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד ענישה נלווית.

ראו בין היתר זה: רע"פ 1108/15 מחמוד שעאבנה נ' מדינת ישראל (24.2.15); רע"פ 1345/14 אבו הדוואן נ' מדינת ישראל (23.2.14); עפ"ג (תל-אביב) 37617-01-19 סנטוב נ' מדינת ישראל (11.3.19); עפ"ג (ירושלים) 57089-03-14 עודי מחפוז נ' מדינת ישראל (2.7.14); עפ"ג (תל-אביב) 60493-08-19 איונוב נ' מדינת ישראל (6.11.19); ת"פ (ירושלים) 56760-03-21 מדינת ישראל נ' שקיראת (11.9.22).

מיקומו של הנאשם בתוך המתחם

15. הנאשם, בן 33, נשוי בשנית ואב ל-4 ילדים קטינים מנשואיו הראשונים. הנאשם מתגורר עם בני משפחתו בעיר ירושלים ועובד כפועל שיפוצים. הנאשם הודה בפתח משפטו, במסגרת דיון מקדמי באולם המוקד, נטל אחריות מלאה על מעשיו, הביע חרטה, חסך בזמן שיפוטי ניכר, בזמנה של התביעה הכללית ובזמנם של עדי התביעה ובתוך כך חסך העדת המתלונן - בעל הרכב.

16. לנאשם רישום פלילי הכולל הרשעות קודמות בתחום הרכוש, לרבות גניבת רכב, ריצה מאסרים בעברו.

17. לתיק הוגש תסקיר מאת הגורם המקצועי הוא שירות המבחן, הסוקר את נסיבותיו האישיות של הנאשם. הנאשם נשוי בשנית ומתגורר עם בני משפחתו בירושלים. מנישואיו הקודמים לנאשם 4 ילדים קטינים כאשר הילדים נותרו בחזקתו, נוכח מעברה של גרושתו להתגורר בשטחי האזור. הנאשם הוא הבכור במשפחת מוצאו כאשר שני הוריו נפטרו. הנאשם נטל אחריות מלאה על מעשיו וביטא חרטה, מבין את חומרת מעשיו והבעייתיות שבהתנהלותו. מבין כי התנהלות זו אך פוגעת בו ובילדיו ואינה מקדמת אותו. הרקע לביצוע העבירות הוא מצוקה כלכלית בה נתון היה הנאשם והפסקת עבודתו בעטיו של משבר הקורונה.

18. הנאשם הביע שאיפות לניהול אורח חיים תקין ושירות המבחן מתרשם מיציבות והתמתנות במעורבותו השולית. שירות המבחן ממליץ לבכר את הפן השיקומי בתיק זה ולהשית על הנאשם צו מבחן במהלכו ישולב הנאשם בהליך טיפולי לצד ענישה בדמות מאסר בדרך של עבודות שירות לתקופה קצרה כעונש מוחשי ומציב גבול לצד מאסר מותנה.

19. האינטרס הנוגע לשיקומו של הנאשם אינו מהווה אינטרס שלו בלבד, אלא משרת גם את החברה בכללותה. יחד עם זאת, אינטרס זה מהווה שיקול אחד מבין מכלול השיקולים העומדים בפני בית המשפט בבואו לגזור את עונשו של הנאשם - ראו והשוו רע"פ 1787/15 עמר נ' מדינת ישראל (24/03/15).

בהינתן כך, ולאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, כאשר הנאשם טרם החל בטיפול במסגרת שירות המבחן, לא מצאתי כי נסיבותיו של תיק זה מצדיקות סטייה ממתחם העונש ההולם אליבא דסמכותי שבסעיף 40 לחוק העונשין.

20. עם זאת הטעמים הנוספים, ובתוך כך נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, **ולא בלי התלבטות**, הגעתי לכלל מסקנה כי למקם את הנאשם, בתחתית מתחם העונש ההולם, חרף עברו הפלילי, להלן נימוקי:

הנאשם שהה במעצר ממש מעל לחודשיים ימים, ולאחר מכן שהה תקופה לא מבוטלת בתנאים מגבילים, ללא הפרות וללא פתיחת תיקים חדשים. מאז קרות האירוע עברו חלפו שנתיים ומחצה במהלכם הנאשם העיד על עצמו כי השתקם באופן "עצמאי" - ראו בין היתר

ת"פ 2485-08-16 מדינת ישראל נ' נסימוב; ת"פ 216-08-18 מדינת ישראל נ' אברמוב ואח'.

לא נפתחו כנגדו תיקים חדשים, הנאשם נישא מחדש, משמש כאב יחידי לארבעת ילדיו הקטינים ומשמש כמפרנס יחיד, שומר על יציבות תעסוקתית ומנהל אורח חיים תקין תוך הרחקה מגורמים שוליים.

בבואי לגזור את עונשו של הנאשם עלי לשוות לנגד עיני גם את טובת הקטינים, והנזק שעלול להיגרם להם עת ישלח הנאשם לבית האסורים, **היום** בחלוף שנתיים וחצי מאז קרות האירוע.

21. משכך מצאתי, **ולא בלי התלבטות**, למקם את הנאשם בתחתית מתחם העונש ההולם, לאור **פוטנציאל השיקום** עליו עמדתי, ולהשית עליו מאסר ברף הגבוה, בדרך של עבודות שירות, ללא ניכוי ימי המעצר לצד ענישה נלווית.

22. **אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

1. 9 חודשי מאסר, ללא ניכוי ימי המעצר, שירוצו בדרך של עבודות שירות, במגבלותיו הרפואיות של הנאשם, בהתאם לחוו"ד הממונה שהוגשה לתיק.

על הנאשם להתייבב לתחילת ריצוי עבודות השירות ביום 7.3.23 עד לשעה 08:30, כשהוא מצויד בתעודת זהות, במפקדת שב"ס, שלוחת הדרום בסמוך לכלא באר שבע.

אני מזהיר את הנאשם כי אי מילוי עבודות השירות עלול להוביל להפסקתן וריצוי יתרת התקופה מאחורי סורג ובריח.

2. מאסר על תנאי בן 6 חודשים למשך 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור בתקופה זו כל עבירת רכוש מסוג פשע או עבירה של הפרת הוראה חוקית.

3. קנס כספי בסך של 2500 ₪ או 25 ימי מאסר תמורתם. הקנס ישולם עד ולא יאוחר מיום 5.3.23.

4. אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים.

מהיום, והתנאי שלא יעבור בתקופה זו כל עבירת רכוש או נהיגה בזמן פסילה.

5. צו מבחן למשך שנה מהיום בהתאם לתסקירו של שירות המבחן.

אני מזהיר את הנאשם כי אי עמידה בצו המבחן עלול להוביל להפקעתו, חזרתו לאולם בית המשפט וגזירת ענישה חלופית ונוספת.

6. פיצוי למתלונן, בעל הרכב, בסך של 2000 ₪ שיופקד עד ליום 5.3.23.

ניתן לשלם את הפיצוי ולאחריו קנס כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאים:

בכרטיס אשראי, באתר המקוון, www.eca.gov.il, במזומן בכל סניפי בנק הדואר או באמצעות מוקד השירות הטלפוני בטלפון 073-2055000.

צו כללי למוצגים: רכוש יוחזר לבעליו; המוצגים הנוספים, ככל שישנם בתיק זה - יטופלו בהתאם להחלטת קצין משטרה מוסמך.

ככל שקיימת הפקדה בתיק זה או בתיקים קשורים, מ"י/מ"ת, הפיצוי ולאחריו הקנס יקוזזו מההפקדה, בהסכמת ההגנה באולם, וככל שתיוותר יתרה תושב לנאשם או למי מטעמו, בכפוף לכל דין או החלטה אחרת.

התביעה תעביר פרטי המתלונן - בעל הרכב על גבי טופס כנדרש בתוך 7 ימים למזכירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב בתוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תעביר העתק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות

ניתן היום, ב' טבת תשפ"ג, 26 דצמבר 2022, במעמד הצדדים.